

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w G. - II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Jarosław Przesmycki

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Bajerska

przy udziale Prokuratora Magdaleny Chodyna

po rozpoznaniu w dniach 27.05.2015 r., 16.12.2015, 16.02.2015 r., 31.03.2016 r., 9.06.2016 r., 6.09.2016 r., 11.10.2016 r., 29.11.2016 r., 21.12.2016 r., 4.04.2017 r., 11.04.2017 r. sprawy karnej

1. T. G. (1) syna K. i W. z d. U., ur. (...)

(...)roku w G., zam. (...)-(...) Ł. W. ul. (...), obywatelstwa polskiego, o wykształceniu gimnazjalnym, bez zawodu, pesel (...), nie karanego sądownie;

oskarżonego o to, że:

w dniu 3 października 2014 roku w godz. 01:15 – 2:00 w Ł. woj. (...) - (...), działając wspólnie i w porozumieniu z B. K. (1) i P. J. (1) dokonał kradzieży z włamaniem do budynku Z. przy ul. (...)C. S. 14 po uprzednim wyłamaniu zamków przy drzwiach ewakuacyjnych oraz wyłamaniu zamków

w drzwiach wewnętrznych budynku szkoły i z pomieszczenia stolarni oraz sklepiku szkolnego dokonuje zaboru w celu przywłaszczenia elektronarzędzi w postaci: podkaszarki spalinowej (...) wartości 1080 zł, wiertarki udarowej B. wartości 844 zł, nożyce elektryczne do żywopłotu wartości 198 zł, piła tarczowa wartości 145 zł, wyrzynarka wartości 85 zł, wiertarka udarowa E. wartości 110 zł, 2 klucze płaskie oczkowe wartości 8,71 zł., wkrętak płaski wartości 5,01 zł, wkrętak krzyżowy wartości 4,90 zł, fazer-tester 777 wartości 28,81 zł, uchwyt do wiertarki wartości 19,90 zł oraz art. spożywcze w postaci napoi, wafelków, chipsów o wartości 849,34 zł powodując łączne straty w kwocie 3.378,67 zł na szkodę Z. w Ł.,

tj. o przestępstwo określone w art. 279 § 1 kk

2. P. J. (1), syna J. i G. z d. S., ur. (...)

w G., zam. (...)-(...) Ł., ul. (...), obywatelstwa polskiego, o wykształceniu średnim, bez zawodu, pesel (...), karanego sądownie,

oskarżonego o to, że:

w dniu 3 października 2014 roku w godz. 01:15 – 2:00 w Ł. woj. (...) - (...) działając wspólnie i w porozumieniu z B. K. (1) i T. G. (1) dokonał kradzieży z włamaniem do budynku Z. przy ul. (...)C. S. 14 po uprzednim wyłamaniu zamków przy drzwiach ewakuacyjnych oraz wyłamaniu zamków

w drzwiach wewnętrznych budynku szkoły i z pomieszczenia stolarni oraz sklepiku szkolnego dokonuje zaboru w celu przywłaszczenia elektronarzędzi w postaci: podkaszarki spalinowej (...) wartości 1.080 zł, wiertarki udarowej B. wartości 844 zł, nożyce elektryczne do żywopłotu wartości 198 zł, piła tarczowa wartości 145 zł, wyrzynarka wartości 85 zł, wiertarka udarowa E. wartości 110 zł, 2 klucze płaskie oczkowe wartości 8,71 zł, wkrętak płaski wartości 5,01 zł, wkrętak krzyżowy wartości 4,90 zł, fazer-tester 777 wartości 28,81 zł, uchwyt do wiertarki wartości 19,90 zł oraz art. spożywcze w postaci napoi, wafelków, chipsów o wartości 849,34 zł powodując łączne straty w kwocie 3.378,67 zł na szkodę Z. w Ł.,

tj. o przestępstwo określone w art. 279 § 1 kk

o r z e k ł:

1. Oskarżonego **T. G. (1)** uznaje za winnego czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, to jest występku z art. 279§1 kk i za to na mocy tego przepisu wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie na mocy art. 69§1 kk i art. 70§2 kk warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata.
2. Na mocy art. 73§2 kk oddaje oskarżonego T. G. (1) w okresie próby pod dozór kuratora sądowego.
3. Na mocy art. 72§1 pkt 4 kk zobowiązuje oskarżonego T. G. (1) w okresie próby do wykonywania pracy zarobkowej lub kontynuowania nauki.
4. Na mocy art. 72§2 kk zobowiązuje oskarżonego T. G. (1) do zapłaty na rzecz pokrzywdzonego Z. w Ł. kwoty 1.126 zł. (tysiąc sto dwadzieścia sześć złotych) tytułem częściowego naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, w terminie 8 (ośmiu) miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia.
5. Oskarżonego **P. J. (1)** uznaje za winnego czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, to jest występku z art. 279§1 kk i za to na mocy tego przepisu wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.
6. Na mocy art. 46§1 kk zobowiązuje oskarżonego P. J. (1) do zapłaty na rzecz pokrzywdzonego Z. w Ł. kwoty 1.126 zł. (tysiąc sto dwadzieścia sześć złotych) tytułem częściowego naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem.
7. Zasądza od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w G. na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. A. K. kwotę 1.524 zł. (tysiąc pięćset dwadzieścia cztery złotych) +VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu T. G. (1) z urzędu.
8. Zasądza od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w G. na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. J. L. kwotę 1.260 zł. (tysiąc dwieście sześćdziesiąt złotych) +VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu P. J. (1) z urzędu.
9. Zwalnia oskarżonych od obowiązku uiszczenia opłaty, a powstałymi wydatkami obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 102/15

UZASADNIENIE

Oskarżony T. G. (1) nie był w przeszłości karany sędownie. Natomiast oskarżony P. J. (1) wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 2 kwietnia 2007 r., w sprawie o sygn. (...) za czyn z art. 278 § 1 k.k. został skazany na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 2 lat.

dowód : karta karna T. G. k. 91, karta karna dot. P. J. k. 110-111, wyrok Sądu Rejonowego w G. k. 112-112v,

Koledzy - oskarżony T. G. (1) i oskarżony P. J. (1) oraz B. K. (1) – mieszkają w mieście Ł. i znają się od dzieciństwa. Pod koniec września 2014 r. wymienieni zaplanowali włamanie do budynku Z. przy ul. (...) -S. 14 w Ł.. Wstępnie przez kilka dni B. K. (1) przychodził na teren wymienionej szkoły, pod pretekstem odebrania siostrzenicy i dokonywał obserwacji terenu wewnątrz szkoły, w szczególności rozmieszczenia alarmów oraz kamer monitoringu. W dniu 3 października 2014 r. około godziny 1:15 wymieniona trójka spotkała się przed budynkiem szkoły. Mieli na sobie ciemną odzież i założone kominiarki. Oskarżony P. J. (1) przyniósł ze sobą dwa łomy i duże nożyce do cięcia metalu. Ponadto każdy z nich przyniósł po białym worku jutowym, gdyż mieli w zamiarze okraść również sklepik szkolny. Oskarżeni i B. K. (1) podeszli do drzwi sali gimnastycznej. Oskarżeni za pomocą łomów wyłamali te drzwi, po czym cała trójka weszła na salę gimnastyczną. Następnie oskarżeni wyłamali kolejne drzwi, prowadzące na korytarz szkolny. Potem oskarżeni łomami oraz przy użyciu nożyc, którymi obcięli sworznie w zawiasach, wyłamali drzwi prowadzące do piwnicy. Tam oskarżony

T. G. (1) szarpnięciem otworzył drzwi stolarni. Z pomieszczenia tego oskarżeni oraz B. K. (1) wynieśli elektronarzędzie w postaci: podkaszarki spalinowej (...) wartości 1080 zł, wiertarki udarowej B. wartości 844 zł, nożyce elektryczne do żywopłotu wartości 198 zł, piła tarczowa wartości 145 zł, wyrzynarka wartości 85 zł, wiertarka udarowa E. wartości 110 zł, 2 klucze płaskie oczkowe wartości 8,71 zł., wkrętak płaski wartości 5,01 zł, wkrętak krzyżowy wartości 4,90 zł, fazer-tester 777 wartości 28,81 zł, uchwyt do wiertarki wartości 19,90 zł. Narzędzia te wynieśli na salę gimnastyczną i położyli przy wyjściu. Następnie powrócili do piwnicy, gdzie wylamali drzwi od sklepiku szkolnego. Z tego sklepiku zabrali artykuły spożywcze w postaci napoi, wafelków, chipsów o wartości 849,34 zł, które zapakowali w worki jutowe. Potem jeszcze oskarżeni i B. K. (1) wylamując drzwi weszli do pomieszczenia dla sprzętaczek, skąd wzięli butelki płynu do dezynfekcji (...), którym spryskali pomieszczenia oraz drzwi w których przebywali i przez które się włamali. W ten sposób chcieli, zatrzeć pozostawione przez nich ślady, w szczególności by pies nie podjął za nimi tropu. Oskarżeni wynieśli skradzione narzędzia oraz artykuły spożywcze z terenu szkoły. Za warsztatami szkolnymi w krzakach ukryli skradzione rzeczy. Elektronarzędzia oskarżony P. J. (1) wywiózł samochodem F. (...). Odzież, którą mieli na sobie oskarżeni i B. K. (1) w czasie inkryminowanego zdarzenia – spalili.

Na podstawie nagrania z kamer monitoringu szkolnego funkcjonariusze Posterunku Policji w Ł. – M. W. oraz M. O. jak sprawców inkryminowanego zdarzenia wskazali oskarżonych P. J. (1) i T. G. (1) oraz współdziałającego z nimi B. K. (1). Zaś Dyrektorka Z. w Ł., świadek E. S., na podstawie niepowtarzalnego, charakterystycznego chodu – na nagraniu z monitoringu wśród sprawców rozpoznała oskarżonego P. J. (1), którego zna od wielu lat i jednoznacznie wskazała, że to on.

dowody: wyjaśnienia T. G. (1) k. 46-47, 48-49, wyjaśnienia i zeznana B. K. (1) k. 232v-233, 36-37, 53-54, 161, zeznania świadków: E. S. k. 209v-210, 241v, M. O. k. 210, 23v-24 i 258v, M. W. k. 210-210v. 21v-22, 241v, H. M. k. 210v, R. G. k. 210v-211, opiniabiegłego z Zakładu (...) w W. k. 219-226, protokół oględzin miejsca k. 6-8v, dokumentacja fotograficzna k. 9-16,

Oskarżony P. J. (1) od urodzenia posiada wadę narządu ruchu i utyka na jedną nogę.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 182

W dniu 15 lutego 2015 roku z uwagi na fakt odbyło się pierwsze posiedzenie w sprawie, na którym oskarżony B. K. (1) dobrowolnie poddał się karze i w stosunku do niego zapadł wyrok skazujący. Rozpoznawanie sprawy odnośnie oskarżonych T. G. (1) i P. J. (1) wyłączono do odrębnego postępowania.

Dowód: protokół rozprawy sprawy (...) i wyrok k. 161-163

Wyrokiem z dnia 30 czerwca 2015 r. Sąd Rejonowy w G. w sprawie o sygn. (...) skazał oskarżonych P. J. (1) i T. G. (1) na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, za to, że w dniu 21 grudnia 2014 roku około godziny 19:00 w Ł. i w S. Młynie, działając wspólnie i w porozumieniu z jeszcze jedną ustaloną osobą, działając w celu wywarcia wpływu na B. K. (1) jako oskarżonego w prowadzonym w Komendzie Miejskiej Policji w G. postępowaniu przygotowawczym o sygn. L.dz. D – (...), polegającego na wycofaniu obciążających oskarżonego P. J. (1) wyjaśnień, podstępnie zwabili B. K. (1) do samochodu marki V. (...) nr rej. (...), a następnie wbrew woli pokrzywdzonego pozbawili go wolności przewożąc do lasu, gdzie po uprzednim groźeniu pozbawieniem życia i pobiciem, użyli przemocy polegającej na przytrzymywaniu pokrzywdzonego, doprowadzili go do drzewa, do którego przywiązali linkę samochodową i tak skrupowanego pozostawili w lesie, tj. za przestępstwo z art. 245 kk i art. 189 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

dowód: wyrok Sądu Rejonowego w G. z dnia 30.06.2015 r., sygn. akt II K 107/15 k. 230-231

Oskarżony T. G. (1) w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do zarzucanego mu czynu i złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze. Oskarżony w swoich wyjaśnieniach w sposób szczegółowy opisał przedmiotowe zdarzenie. Wskazał, że wspólnie z P. J. (1) i B. K. (2) zaplanowali włamanie do Z. w Ł. i plan ten zrealizowali. Na

pierwszym posiedzeniu w sprawie (sygn. akt (...)) oskarżony T. G. (1) nie przyznał się do winy i odmówił dobrowolnemu poddaniu się karze.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego T. G. z postępowania przygotowawczego k. 46-47, 48-49, wyjaśnienia oskarżonego na rozprawie w sprawie (...) k. 161

Oskarżony P. J. (1) nie przyznał się do zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu. Wyjaśnił, że w dniu 3 października 2014 r. cały dzień spędził w domu. Wieczorem około godz. 21:00-22:00, jak co dzień, spotkał się na piwie z kolegą A. C., a następnie wrócił do domu. Oskarżony wskazał również, że od urodzenia kuleje, ma wrodzoną wadę narządu ruchu.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego P. J. k. 181-182, 281v

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego T. G. (1) złożone w toku dochodzenia, w których przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu zasługują na wiarę, bowiem są logiczne i spójne z zebrany w sprawie materiałem dowodowym w postaci zeznań M. W., M. O., E. S. a także B. K. (1). Podkreślić należy, iż w wyjaśnieniach tych oskarżony opisał przebieg zdarzeń, wskazał sprawców i podział ról. Taką wiedzę mógł mieć tylko sprawca czynu. Co więcej wyjaśnienia oskarżonego pozostawały w zgodzie z wyjaśnieniami współsprawcy – B. K. (1), który dobrowolnie poddał się karze.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego T. G. (1) złożonym na rozprawie, traktując je jako linię obrony. Wyjaśnienia te sprowadzają się do zaprzeczenia wcześniejszym twierdzeniom i przyznaniu się do winy. Oczywiście Sąd ma uwadze, że jest to prawo procesowe oskarżonego, jak również to, że nie ma on obowiązku przedstawiać jakiegokolwiek dowodów na poparcie swoich wypowiedzi. Jednak materiał dowodowy w postaci wyjaśnień współsprawcy B. K. (1), który dobrowolnie poddał się karze, jednoznacznie wskazują na sprawstwo oskarżonego T. G. (1). W tym kontekście Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego oraz wyjaśnienia B. K. (1) złożone w toku postępowania przygotowawczego. Przede wszystkim należy zwrócić na ich zbieżność i dokładny opis zachowań. Chodzi tu o dużą liczbę zgodnych szczegółów w obu relacjach.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego P. J. (1) w zakresie, w jakim wymieniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnieniom tym przeczą stanowcze, konsekwentne i logiczne najpierw wyjaśnienia, a potem zeznania B. K. (1) oraz wyjaśnienia oskarżonego T. G. (1) z postępowania przygotowawczego, którzy to współdziałali z P. J. (1) w popełnieniu czynu.

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego P. J. (1) stanowią jedynie wyraz przyjętej przezeń linii obrony, zmierzającej do uniknięcia odpowiedzialności karnej.

Na wiarygodność wyjaśnień oskarżonych negatywnie wpłynęło to, że obaj oskarżeni próbowali wywrzeć wpływ na współdziałającego z nimi w inkryminowanym zdarzeniu B. K. (1), polegający na wycofaniu obciążających oskarżonego P. J. (1) wyjaśnień. W tym celu dopuścili się nawet czynu zabronionego w stosunku do niego, pozbawiając go wolności przewożąc do lasu, gdzie po uprzednim groźeniu pozbawieniem życia i pobiciem, użyli przemocy polegającej na przytrzymaniu go, doprowadzili go do drzewa, do którego przywiązali linkę samochodową i tak skrzepowanego pozostawili w lesie. Za czyn ten obaj oskarżeni zostali prawomocnie skazani. Nadto z zeznań B. K. (1), którym Sąd dał wiarę, wynika, że po skazaniu go w sprawie o sygn.(...) nieznani sprawcy wybili mu szybę, włamali się do jego domu i spalili mu mieszkanie. Zdaniem Sądu biorąc pod uwagę całokształt okoliczności, nie można wykluczyć, że stały za tym osoby zainteresowane wycofaniem się B. K. (1) z dotychczasowych wyjaśnień, a więc też mogli to być oskarżeni.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom i zeznaniom B. K. (1), bowiem są szczerze i przekonujące. Relacje jego, dotyczące okoliczności i sposobu popełnienia przedmiotowego przestępstwa są logiczne, spójne. Cechuje je również konsekwencja. B. K. (1) szczegółowo opisał przebieg przedmiotowego zdarzenia, przedstawiając zachowanie zarówno swoje jak i oskarżonych T. G. (1) i P. J. (1). Co istotne – w relacjach swoich wymieniony od początku szczerze przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu przestępstw w żaden sposób nie próbował umniejszać swojej roli w ich popełnieniu, a co więcej znajdują one oparcie w pierwszych wyjaśnieniach T. G. (1).

Sąd mając bezpośredni kontakt z B. K. (1) podczas rozprawy, nabrał przekonania, że zeznaje on szczerze i spontanicznie. B. K. (1) nie miałby żadnego powodu by bezpodstawnie pomawiać oskarżonego P. J. (1). Jak już wspomniano, nigdy nie umniejszał on swojej roli w popełnieniu zarzuconych mu przestępstw. Przyznał się do ich popełnienia i został za nie skazany.

Za wiarygodne w całości Sąd uznał zeznania świadków H. M., R. G. i E. S., albowiem korelowały one z całym pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, w szczególności z wyjaśnieniami współsprawcy B. K. (1) i oskarżonego T. G. (1) złożonymi w postępowaniu przygotowawczym. Świadkowie ci jednoznacznie wskazali, że oskarżony P. J. (1) widywany był w szkole w okresie poprzedzającym inkryminowane zdarzenie, co ewidentnie pokrywa się z relacją oskarżonego T. G. (1), który wskazał, że inkryminowany czyn był szczegółowo zaplanowany a oskarżony P. J. (1) dokonywał przed jego popełnieniem oględzin szkoły. Nadto świadek E. S. na nagraniu z monitoringu rozpoznała po charakterystycznym chodzie oskarżonego P. J. (1). Zaznaczyć należy, że świadek ten zna od wielu lat P. J. (1) i choć po pierwszym obejrzeniu nagrania z monitoringu nie rozpoznała oskarżonych, to już po dokładniejszej analizie nagrania, klatka po klatce, rozpoznała na nim utykającego P. J. (1).

Sąd w całości dał wiarę zeznaniom świadków M. W. i M. O., bowiem są spójne, szczerze, przekonywujące i logiczne. Świadkowie są funkcjonariuszami Posterunku Policji w Ł.. Znają dokładnie oskarżonych, bowiem Ł. jest niewielkim miastem, a oskarżeni widywani są przez świadków bardzo często. W związku z tym świadkowie nie mieli większego problemu z wytypowaniem sprawców przedmiotowego włamania po obejrzeniu nagrania z monitoringu. Wskazali jednoznacznie na oskarżonych, co okazało się słuszne, albowiem dwaj z współsprawców, tj. T. G. (1) i B. K. (1), przesłuchiwani w postępowaniu przygotowawczym przyznali się do przedmiotowego włamania i obaj jako trzeciego współsprawcę wskazali oskarżonego P. J. (1).

Sąd pominął zeznania świadków K. G. i A. R., bowiem nie wnoszą nic istotnego do sprawy Świadkowie ci nie byli bezpośrednimi świadkami zdarzenia i niczego na jego temat nie wiedzieli. Wniosek ten dotyczy zwłaszcza K. G., który jawnie nie chce angażować się w niniejszą sprawę z uwagi na to, co spotkało B. K. (1) po zdarzeniu.

Sąd podzielił też opinię biegłego z Zakładu (...) w W. na okoliczność tego, czy zabezpieczone w sprawie płyty DVD zawierające zapis utrwalony w szkole Ł. nadają się do identyfikacji sprawców tam widocznych, a w szczególności sprawcy, który kuleje, albowiem została sporządzona przez osoby dysponujące odpowiednią wiedzą i nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Co prawda z opinii wynika wniosek, że na podstawie zapisu znajdującego się na płycie, wskutek niskiej rozdzielczości i skrajnie niekorzystnych warunków oświetleniowych nie można prowadzić badań identyfikacyjnych mężczyzn znajdujących się na nagraniu, to w ocenie Sądu wniosek ten nie można odnieść do sytuacji, kiedy nagranie z monitoringu analizowane jest przez osoby, którym mężczyźni utrwaleni na zapisie są znani z widzenia. Zwłaszcza gdy widują ich często, znają ich od dawna, wówczas w sposób naturalny są w stanie wytypować te osoby znajdując się na nagraniu. Inne też są wymagania w zakresie jego jakości dla biegłego i świadka. Biegły musi posiadać nagranie, które pozwala mu na dokonanie pomiarów poszczególnych części ciała, pozwalających na identyfikację. Te wymogi nie dotyczą świadków.

Na mocy art. 170 § 1 pkt 4 kpk Sąd odstąpił od dopuszczenia dowodu z opinii biegłego J. B. na okoliczność tego, czy osoba zarejestrowana na terenie Z. w Ł. w dniu 3.10.2014 r. w godz. 1:15 do 2:00 w nocy jest tą samą osobą, która została nagrana w dniu 3.10.2014 r. przed tą godziną, albowiem dowodu nie dało się przeprowadzić.

Osobowy materiał dowodowy znalazł także potwierdzenie w dowodach z dokumentów w postaci zdjęć z miejsca zdarzenia, odpisów wyroków. Sąd dał im wiarę w całości albowiem zostały sporządzone w przepisanej formie przez osoby do tego upoważnione. Ponadto żadna ze stron nie zaprzeczyła ich wiarygodności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy.

Sąd przyjął wartość skradzionych rzeczy zgodnie z twierdzeniami pokrzywdzonej, gdyż podana przez nią wartość poszczególnych przedmiotów jest zgodna z cenami takich rzeczy i nie była wycena ta kwestionowana przez strony.

Oskarżony P. J. (1) wnosił o odtworzenie monitoringu i ponowne przesłuchanie świadków, którzy rozpoznali go, jako sprawcę kradzieży na okoliczność, czy osoba niepełnosprawna na nagraniu porusza się w charakterystyczny sposób i kuleje, a jeżeli tak to na którą nogę. Wniósł również o ponowne przesłuchanie B. K. (1) na okoliczność tego, że w pierwszych zeznaniach na policji stwierdził, że odzież w której był podczas włamania pożyczyl od kuzyna, gdy ten temu faktu zaprzeczył.

Na mocy art. 170 § 1 pkt 5 kpk Sąd oddalił wnioski dowodowe złożone przez oskarżonego P. J. (1), albowiem w sposób oczywisty zmierzały one do przedłużenia postępowania. Część z tych wniosków dotyczyła pytań, na które miał odpowiadać biegły, natomiast zastrzeżenia oskarżonego co do zeznań B. K. (1) podlegały ocenie Sądu przy wydaniu wyroku. Dowód ten bowiem został w sposób prawidłowy przeprowadzony i nie było potrzeby jego powtarzania.

Na mocy art. 170 §1 pkt 5 kpk Sąd oddalił wnioski dowodowe oskarżonego P. J. (1) w postaci przesłuchania A. C., funkcjonariuszy policji, E. S. oraz B. M., albowiem w sposób oczywisty zmierzały one do przedłużenia postępowania. Sąd przesłuchiwał dwukrotnie świadka E. S., oddalił wiosek dowodowy dotyczący przesłuchania biegłego, natomiast świadek A. C. nie ma żadnych wiadomości na temat niniejszego postępowania, a jego zeznania miały jedynie służyć dyskredytowaniu zeznań B. K. (1). Natomiast kwestia prowadzenia postępowania przygotowawczego nie ma znaczenia dla oceny winy i wiarygodności poszczególnych dowodów.

W tym stanie rzeczy wina oskarżonych nie budzi wątpliwości.

Zgodnie z art. 279 § 1 k.k. odpowiedzialności karnej kto kradnie z włamaniem, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

Kradzież z włamaniem to typ kwalifikowany kradzieży zwykłej z art. 278 k.k., która różni się od niej sposobem popełnienia, gdzie dokonanie zaboru wiąże się z przełamaniem istniejącego zabezpieczenia rzeczy ruchomej (por. wyr. SN z 3.2.1999 r., V KKN 566/98, Prok. i Pr. 1999, Nr 7–8, poz. 7). Innymi słowy, istota tego czynu wiąże się więc z zamkniętym dostępem do przedmiotu czynu i bez przełamania tej przeszkody, nie jest możliwe dokonanie zaboru rzeczy ruchomej. Jest to więc przestępstwo złożone, dwuaktowe na które składają się dwie odrębne czynności sprawcze: włamanie czyli przełamanie zabezpieczenia oraz następne dokonanie zaboru rzeczy ruchomej, która była zabezpieczona przed swobodnym dostępem osób nieuprawnionych (por. (...) Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, [w:] Zoll, Kodeks karny, t. III, 2008, s. 81).

Oskarżeni naruszyli przepis art. 279 § 1 k.k., bowiem w dniu 3 października 2014 roku w godz. 01:15 – 2:00 w Ł. woj. (...) - (...), działając wspólnie i w porozumieniu z B. K. (1) dokonali kradzieży z włamaniem do budynku Z. przy ul. (...)C. S. 14 po uprzednim wyłamaniu zamków przy drzwiach ewakuacyjnych oraz wyłamaniu zamków w drzwiach wewnętrznych budynku szkoły i z pomieszczenia stolarni oraz sklepiku szkolnego dokonuje zaboru w celu przywłaszczenia elektronarzędzi w postaci: podkaszarki spalinowej (...) wartości 1080 zł, wiertarki udarowej B. wartości 844 zł, nożyce elektryczne do żywopłotu wartości 198 zł, piła tarczowa wartości 145 zł, wyrzynarka wartości 85 zł, wiertarka udarowa E. wartości 110 zł, 2 klucze płaskie oczkowe wartości 8,71 zł., wkrętak płaski wartości 5,01 zł, wkrętak krzyżowy wartości 4,90 zł, fazer-tester 777 wartości 28,81 zł, uchwyt do wiertarki wartości 19,90 zł oraz art. spożywcze w postaci napoi, wafelków, chipsów o wartości 849,34 zł powodując łączne straty w kwocie 3.378,67 zł na szkodę Z. w Ł..

Za to Sąd na mocy art. 279 § 1 kk oskarżonemu T. G. (1) wymierzył karę 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie na mocy art. 69 § 1 kk i art. 70 § 2 kk warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 3 lata, zaś oskarżonemu P. J. (1) Sąd wymierzył karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Przy wymiarze kary oskarżonemu T. G. (1) Sąd miał na względzie jako okoliczności obciążające sposób działania oskarżonego nacechowany dużym nasileniem złej woli, polegający na uporczywym działaniu do popełnienia przestępstwa w porozumieniu ze współoskarżonym i inną osobą oraz działanie z niskiej pobudki, tj. chęci uzyskania korzyści majątkowej. Nie bez znaczenia jest też wysokość wyrządzonej szkody, która nie została naprawiona oraz

zachowanie oskarżonego po popełnieniu przestępstwa, a mające związek z przedmiotową sprawą, tj. próba wpłynięcia na wyjaśnienia i zeznania współsprawcy przestępstwa, który poddał się dobrowolnie karze. Jako okoliczności łagodzące Sąd uznał uprzednią niekaralność i okazaną przez oskarżonego skruchę w postępowaniu przygotowawczym, które przekonały Sąd do warunkowego zawieszenia wykonania kary.

Przy wymiarze kary oskarżonemu P. J. (1) Sąd miał na względzie jako okoliczności obciążające przede wszystkim jego uprzednią karalność i zachowanie po popełnieniu przestępstwa. Oskarżony od początku kierował popełnionym przestępstwem, próbował wywrzeć wpływ na współdziałającego z nim w inkryminowanym zdarzeniu B. K. (1), polegający na wycofaniu przez niego obciążających oskarżonego wyjaśnień. W tym celu dopuścił się wobec B. K. (1) czynu zabronionego, za który został prawomocnie skazany. Te okoliczności bez wątpienia świadczą o jego demoralizacji i poczuciu bezkarności, które zasługuje na szczególne potępienie.

Sąd nie uznał za właściwe skorzystania z dobrodziejstwa instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego P. J. (1). Warunkowe zawieszenie wykonania kary byłoby w analizowanej sytuacji bezcelowe, ze względu na demoralizację oskarżonego przejawiającą się w okolicznościach popełnienia przedmiotowych przestępstw, a także ze względu na dotychczasowy sposób życia i uprzednią karalność oskarżonego. Na warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary zasługują jedynie sprawcy, co do których istnieje pozytywna prognoza resocjalizacyjna na przyszłość; dotychczasowa postawa i sposób życia muszą zatem wskazywać na to, że mimo niewykonania kary zostaną osiągnięte cele kary, a w szczególności, iż sprawca nie powróci ponownie na drogę przestępstwa. Orzekając bezwzględną karę pozbawienia wolności, Sąd wyraża nadzieję, że kara ta umożliwi prawidłową resocjalizację oskarżonego w warunkach zakładu karnego, pozwalając na przemyślenie dotychczasowego trybu życia i rozpoczęcie jego prowadzenia zgodnie z porządkiem prawnym w przeszłości.

Zdaniem Sądu wymierzona oskarżonemu P. J. (1) kara nie przewyższa stopnia winy oskarżonego, jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, spełnia swą rolę wychowawczą w stosunku do oskarżonego, uwzględniając też społeczne poczucie sprawiedliwości.

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonych obowiązek naprawienia wyrządzonej szkody poprzez zapłatę przez każdego z nich na rzecz pokrzywdzonego Zespołowi Szkół Publicznych w Ł. kwoty 1.126,00 zł złotych – jako wartości dotychczas nie naprawionej szkody wyrządzonej przestępstwem.

Nadto Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. K. z Kancelarii Adwokackiej w G. kwotę 1.524,00 złotych tytułem nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu oskarżonemu T. G. (1), zaś na rzecz adw. J. L. z Kancelarii Adwokackiej w G. kwotę 1.260,00 złotych tytułem nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu oskarżonemu P. J. (1).

Przyznana obrońcom z urzędu kwoty są adekwatne do nakładu pracy obrońców i mieści się w granicach określonych w rozporządzeniu w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 626 k.p.k.